

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 5917

Doknr.
628190

Dato
06-11-2018

Medlem af Folketinget Peter Hummelgaard Thomsen (S) har d. 30. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. S 176 til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 176:

"På hvilken måde mener ministeren, at de nuværende regler tager hensyn til den demente borgers retssikkerhed, såfremt spørgsmålet om borgerens optagelse i et botilbud afgøres af, hvorvidt borgerens ægtefælle ønsker at lade sig separere eller ej?"

Svar:

Som det fremgik af mine svar på spørgsmål nr. S 127 og S 128, som spørgeren fik tilsendt den 24. oktober 2018, er de meget restriktive betingelser for flytning uden samtykke netop begrundet i hensynet til borgerens retssikkerhed. De restriktive regler afspejler, at der er tale om en af de mest indgribende former for magtindgreb, hvor myndighederne går ind og beslutter, at en voksen borger skal flytte mod den pågældendes vilje.

Udgangspunktet er derfor, at der skal virkelig meget til, før hensynet til at sikre den fagligt set bedste løsning for borgeren må overtrumfe hensynet til den enkelte borgers selvbestemmelsesret.

Det fremgår således af servicelovens § 131, at Statsforvaltningen alene må træffe afgørelse om flytning uden samtykke, hvis kravene i § 129 er opfyldt. Af § 129, stk. 1, fremgår bl.a. følgende betingelser for flytning uden samtykke:

- 1) "det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp"
- 2) "hjælpen kan ikke gennemføres i personens hidtidige bolig", samt
- 5) "det er uforsvarligt ikke at sørge for flytningen".

Disse krav skal også være opfyldt i sager om flytning uden samtykke for en borger med demens, hvis borgeren modsætter sig flytningen.

Reglerne regulerer ikke direkte spørgsmålet om en ægtefælles ansvar for at passe en borger med demens. Men som det følger af ovenstående, vil Statsforvaltningen skulle tage forholdene i borgerens nuværende hjem i betragtning, før de kan træffe afgørelse om flytning uden samtykke.

I praksis vil det – som reglerne er i dag - kunne betyde, at Statsforvaltningen skal sige nej til at flytte en borger med demens mod hans eller hendes vilje,

Hvis Statsforvaltningen vurderer, at borgeren vil kunne få den nødvendige hjælp i hjemmet. Hvis rammerne for Statsforvaltningens afgørelser skal ændres, vil det derfor forudsætte, at reglerne om flytning uden samtykke lempes.

Som det fremgår af mine svar på spørgsmål nr. S 127 og S 128 af 24. oktober 2018, var der under forårets og sommerens politiske forhandlinger om magtandelsesreglerne et stort fokus på beskyttelse af borgernes retssikkerhed. Dette kom blandt andet til udtryk ved, at der ikke var opbakning til at ændre reglerne om flytning uden samtykke.

Jeg vurderer derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at indlede nye politiske drøftelser om ændring af reglerne, men jeg er selvfølgelig lydhør, hvis Folketingets partier mener noget andet.

Med venlig hilsen

Mai Mercado

Bilag:

Bilag 1 – Svar på S 127

Bilag 2 – Svar på S 128